

Ik woon in Vreeland, een klein dorp waar ik en vele anderen zijn gaan wonen vanwege de rust en de saamhorigheid van een kleine gemeenschap. Ook een dorp wat nu – gevoelsmatig uit het niets- te maken krijgt met beslissingen vanuit de provincie over het plaatsen van windmolens. Inmiddels daardoor ook een dorp met tegen- en voorstanders van windturbines en dorpsgenoten die het nog niet weten. Waar we het als dorpsgenoten wel over eens zijn, zijn twee onderwerpen: we willen een gedegen proces en een windpark mag niet ten koste gaan van onze leefbaarheid.

Aan de hand van deze twee punten **proces en leefbaarheid** wil ik u graag uitleggen wat het dorp Vreeland overkomt.

Een proces als deze, waar ingrijpende beslissingen over de leefomgeving van burgers worden genomen, dient zorgvuldig te verlopen met ruimte voor inspraak en participatie. we allemaal voldoende voorbeelden uit het verleden waarin dat niet is gebeurd. Voor veel inwoners van Vreeland voelt het nu alsof zij ook die kwetsbare burgers zijn, die worden vermalen in een parallelle ambtelijke werkelijkheid en ambitie. In de aanloop organiseert de Provincie een enquête en een burgerforum; niemand die ik ken in ons dorp heeft hiervan gehoord of aan deelgenomen. Informatiemeetings over het proces omtrent windenergie; had de provincie die niet ook in ons Dorpshuis moeten organiseren, aangezien wij blijkbaar zo'n kansrijk zoekgebied voor de deur hebben? Dan zijn er startgesprekken waarvoor alleen al in mijn straat 14 van de 42 huishoudens de uitnodiging niet hebben ontvangen. Wanneer ik contact opneem antwoordt uw programma team. “Dit is een adres wat niet in het 800 meter gebied ligt. Oh toch wel, maar u bent het enige blok wat deze brief niet ontvangen heeft ” Geheel onjuist. Dan de meedenksessie op 7 mei, midden in de voorjaarsvakantie. Ouders die zich zorgen hebben over de effecten van windturbines op zichzelf en de gezondheid van hun kinderen worden uitgesloten. Ze zijn op vakantie.

Je mag verwachten dat een bevoegd gezag dat zich laat gelden, zoals de Provincie Utrecht alles op alles zal zetten om dit proces goed te laten verlopen. Ik heb zojuist geïllustreerd dat dit niet het geval is. En zou de provincie niet moeten beginnen bij het begin, namelijk draagvlak creëren? Uw houding, tempo en manier van communicatie doet het tegenovergestelde.

In het najaar gaan we een volgende proces fase in, de communicatie en verantwoordelijkheid gaat over naar initiatiefnemers. Nu hoor ik dat tientallen dorpsgenoten de intentie hebben om claims bij hen neer te leggen. Vanwege waardedaling van hun huis en nadelige gezondheidseffecten. Hoe moeten deze initiatiefnemers (een handvol mensen) zich staande houden tegenover tientallen claims van hun eigen dorpsgenoten? Zijn ze niet nu al uiterst kwetsbaar?

En dan zijn er veel mensen met zorgen, laten we ze tegenstanders noemen. Zij voelen zich in het nauw gedreven en voelen dat ze niet anders kunnen dan hun omgeving de ogen te openen door berichten te posten en te alarmeren.

Anderen, twijfelaars, voorstanders, meedenkers of initiatiefnemers voelen zich door al die emoties bedreigd en geïntimideerd. Dat maakt ook dat ik persoonlijk elk woord uit deze inspraak af moet wegen. Ik ervaar zelf polarisatie en verharding en dat in een dorp wat als ambitie had het gelukkigste dorp van Nederland te worden.

Dat ik zoveel aandacht vraag voor zorgvuldigheid is omdat er iets wezenlijks op het spel staat; **de leefbaarheid** van onze woonomgeving. Vreeland is ons thuis. Wij verwachten dat de overheid het welzijn van zijn burgers beschermd. Er zijn zoveel aanwijzingen dat windturbines dichtbij woningen overlast veroorzaken, landen om ons hanteren veel strengere afstands- en geluidsnormen. Is het niet logisch dat de overheid zich op alle mogelijke manieren wil verzekeren ons welzijn? Maar wat doet de Provincie Utrecht? In alle communicatie wordt uitgestraald dat er haast is. Haast die wél gunstig is als je een politiek succes wil boeken, die zelfs nog te begrijpen is als je de klimaatcrisis als belangrijkste argument neemt, maar die absoluut niet de indruk wekt dat de burger belangrijk is. Er wordt niet op het RIVM rapport gewacht of landelijke afstandsnormen, een debat over moties wordt een dag later gevolgd door de “startgesprekken” in ons Dorpshuis.

Laat dit tot u doordringen.

Tot slot, het vereist moed om voorloper te zijn op de ontwikkeling van duurzame energie. Echter het vereist net zoveel moed om dit met het juiste proces te doen en de leefbaarheid van inwoners serieus te nemen. Ik wil u verzoeken uw rol als volksvertegenwoordiger waar te maken en te gaan staan voor een gedegen bestuurlijk en participatieproces én de leefbaarheid te borgen. Niet alleen mondeling als belofte door het provinciebestuur maar te verankeren in het gehele proces. En als het verstandiger is te stoppen dat dan ook te doen.